

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 41

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΞΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἐξεμάνη ὁ Κατολικὸς Τύπος ἐκ τῆς γενναίας ἀποφάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας νὰ μὴ ἐπιτρέπεται νὰ φοιτοῦν εἰς τὰ ξένα καὶ δὴ τὰ Κατολικά Σχολεῖα οἱ Ἑλληνόπαιδες κατὰ τὴν μικρὰν καὶ ἄπλαστον ἡλικίαν. Αἱ ὕβρεις ἀποδεικνύουν λαμπρῶς ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν δὲν ἦτο καθαρῶς ἐκπαιδευτικὸς καὶ ἠθικὸς. Εἶχον καὶ ἔχουν σκοπὸν πρὸς ἠλυσιτικὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς μεταδόσεως τῆς παιδείας καὶ τῆς Γαλλικῆς ἢ ἄλλης τινὸς γλώσσης. Τὰ ποικιλώνυμα τάγματα τῆς Κατολικῆς Ἐκκλησίας κατέκλυσαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ προσπαθοῦν, per fas et nefas, τὴν διάδοσιν τῶν διδασκαλιῶν αὐτῆς, ἐνῶ ἐν μὲν τῇ Δύσει διδάσκονται ἀντιχριστιανικαὶ καὶ ἀντικοινωνικαὶ ἀρχαὶ καὶ διαφθείρονται αἱ κοινωνίαι, ὑπάρχουν δὲ ἔθνη εἰδωλολατρικὰ καὶ ἀπολιτίστα εἰς ἃ ἠδύνατο νὰ στρέψουν τὴν προσοχὴν των. Τὸ δὲ φοβερῶτατον πάντων, ὅτι ἡ Οὐνία καὶ διὰ τοῦ ὁμοιομορφοῦ τοῖς Ὁρθοδόξοις ἐνδύματος τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ὁμοιοφανῶν ἱεροπραξιῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας προσπαθεῖ νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς ἀπλουστέρους τῶν Ἑλλήνων. Περὶ τούτου γράφομεν ἐν τοῖς ἑξῆς τὰ ὀλίγα ταῦτα καὶ περὶ τοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Σχολαῖς τῶν Κατολικῶν.

Ἡ νέα Ρώμη ὑπὸ τὸ χριστιανικὸν περιβλήμα ἤκιστα διαφέρει τῆς Παλαιᾶς Ρώμης. Ὡς αὕτη ἐθεώρει τὸν Τρφαδίτην Αἰνεῖαν ἀρχηγόν, οὕτω καὶ ἡ Κατολικὴ τὸν Πέτρον. Ὅσον εἶνε μυθώδης ἡ μετάβασις τοῦ Αἰνείου εἰς Ἴταλίαν, τοσοῦτον εἶνε καὶ ἡ τοῦ Πέτρου. Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι προσεπάθουν ν' ἀναφέρουν τὸ γένος των εἰς ἐπίσημον ἥρωα, καὶ οἱ Κατολικοὶ νομίζουσι τὸν Πέτρον πνευματικὸν τῶν Παπῶν γενάρχην καὶ τοῦ Παπικοῦ θρόνου ἰδρυτὴν ἵνα διὰ τοῦ Πέτρου ἀναβῶσιν εἰς τὴν πέτραν, τοῦτ' ἔστι τὸν Χριστόν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἐπεμπον ἀποικίας, αἵτινες δὲν ὁμοίωζον πρὸς τὰς ἀρχαίας Ἑλληνικάς, υἱῶν μόνον σέβας πρὸς τὰς μητροπόλεις τρεφούσας καὶ ἀνεξαρχήτους οὕσας, ἀλλ' ἐξαρτώμεναι ἐκ τῆς μητροπόλεως ἦσαν κυρίως στρατιωτικαὶ καὶ ἐχρησίμευον ὡς κέντρα

διαδόσεως τῆς Λατινικῆς γλώσσης καὶ ὡς ὄργανα ἐκλατινισμοῦ.

Διὰ τῶν ἀποικιῶν τούτων καὶ ὅλη ἡ Ἴταλία ἐξελατινίσθη καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰβηρικὴ χερσόνησος καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ρωμαϊκῇ τῆς καταγωγῆς καυχωμένη Ρουμανία. Τοιοῦτον ἐκλατινισμὸν προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε διότι ὑπῆρχε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑπερτεροῦ πολιτισμὸν διαδοθέντα καὶ ἀνὰ τὴν Ἀσίαν.

Ἄλλὰ καὶ οἱ Πάπαι ἴδρουν διὰ τῶν Ἱεραποστολῶν ἀποικίας χριστιανικάς, αἵτινες ἐχρησίμευον ὡς κέντρα τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἄτασα ἡ Δύσις, πρὸ τῆς Μεταρρυθμίσεως, ἀνεγνώριζε τὸν Πάπαν ἀρχηγόν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Βεβαίως δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι, ὡς ἡ ἀρχαία, οὕτω καὶ ἡ νέα Ρώμη ὠφέλησε τὰ ἔθνη καὶ μετέδωκε τὸν πολιτισμὸν εἰς αὐτά. Τὴν ἐν τῇ Δύσει ὑπεροχὴν καὶ τὸ ἠθικὸν κράτος ἐπεζήτησε καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλ' ἀπεκρούσθη γενναίως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Αὐτοκράτορες τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ἀπέσπασαν τοῦ Παπικοῦ Θρόνου τὰς Ἑλληνικάς ἐπαρχίας. Τὸ Ἑλληνικὸν Χριστιανικὸν πνεῦμα δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν ἀπολυταρχίαν καὶ τὴν διαστραφὴν τῶν Ὁρθοδόξων διδασκαλιῶν τὰ ὁποῖα ἐδίδαξεν ὁ Κύριος καὶ οἱ θεοκήρυκες Ἀπόστολοι καὶ τὰ ὁποῖα διατηροῦνται καθαρὰ ἐν τῇ θεοκρίστῳ Ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ.

Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι κατεκτήσαντο τὴν Οἰκουμένην διὰ τῶν λεγόντων. Καὶ οἱ Πάπαι μετρησιρίσθησαν ἀλλὰ ὅπλα, τὰ ποικιλώνυμα τάγματα τῶν Βενεδεκτιῶν, τῶν Δομινικανῶν, τῶν Φραγκισκανῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους. Ἄλλὰ τὸ ἰσχυρότατον ὄπλον εἶνε τὸ τάγμα τῶν Ἰησοῦιτῶν, τὸ ὁποῖον κατηγορήθη μὲν τῷ 1773 ὑπὸ Κλήμεντος Ζ', ἀλλ' αὐτίς συνέστη τῷ 1814 καὶ ἀριθμεῖ νῦν ἀμύπολλα μέλη. Τὸ τάγμα τοῦτο, ὡς καὶ ἡ Οὐνία, δὲν φροντίζει περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς διαδόσεως τῆς κοσμικῆς καὶ ἠθικῆς δυνάμεως τοῦ Πάπα καὶ τῆς ὑποταγῆς ἄρα τῶν πάντων εἰς αὐτόν. Ἡ ἀρχαία Ρώμη εἶχεν ὡς ἰδεῶδες τὸ «Tu regere imperio populos, Romane, memento» (Virg. Aen. VI, 851) Ἐχε καὶ ἡ Κατολικὴ τὸ αὐτό. Ἄλλ' ἐνῶ ἐκείνη μετρησι-

ρίζοι τὰ ὑλικά ὄπλα καὶ δὲν ὑπεχώρει πρὸ οὐδενὸς οὐδ' αὐτῶν τῶν ἀνηθικῶν μέσων (Αὐτόθι VI, 95), ἡ νέα Ρώμη, μεταβληθέντων τῶν καιρῶν, λοξοδρομεῖ καὶ καταφεύγει εἰς τὴν Ἰησοῦτικὴν περιπτωσιολογίαν. Οὕτω διὰ τῆς ἀπατηλῆς Οὐνίας καὶ τῶν Σχολείων νῦν προσκαθεῖ νὰ διαδώσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς πανταχοῦ καὶ δὴ διὰ τῆς δῆθεν μερίμνης εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀπαιδεύτους καὶ ἐν τῇ μικρᾷ ἡλικίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ εὐκολώταρον θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἀπαλῆς καὶ ἀπλάστου ψυχῆς αὐτῆς. Ἐν αὐταῖς καὶ Κατολικαῖς χώραις ὑπάρχει οὐκ ὀλίγη δυστυχία εἰς τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς χρόνους καὶ ἀπαιδευσία, καὶ ὁμοῦς ζητεῖ νὰ μεταδώσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐγκαταλείπουσα τὰ τέκνα τῆς, τὰ φῶτα καὶ τὰς εὐεργεσίας, ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνέτειλε τὸ φερέσιον φῶς τῆς ἀληθείας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐν ταῖς Σχολαῖς ταύταις, αἰτινες διευθύνονται ὑπὸ τῶν Ἰησοῦτικῶν, ἡ μικρὰ γενεὰ παιδεύεται ἐν Ἰησοῦτικῷ πνεύματι. Ἐν τῇ Λατινικῇ ἀκολουθοῦν τῷ Ἄριστοτέλει, ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ Θωμᾷ τῷ Ἀκουίνάτῳ καὶ ἐν τῇ λατινικῇ γλώσσῃ τῷ Κικέρωνι. Οἱ Ἰησοῦται ἔχουν τὰς κακίας τῶν ἀρετῶν των. Ἡ μέθοδος των συνίσταται ἐν τῷ περιορισμῷ τοῦ διδασκῆτος καὶ ἐν τῇ ἀσκήσει (διότι ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς) καὶ ἐν τῇ ἐξεργασίᾳ τῆς φιλοδοξίας διὰ παντοίων μέσων. Τοῦ τῆς ἀγάπης τούτου πρωτίστη ἀρετῆ εἶνε ἡ ὑπακοή· πᾶσα θέλησις ἐκμηδενίζεται καὶ ἀπαιτεῖται ἡ θυσία οὐ μόνον τῆς βουλήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς νοήσεως καὶ τῶν φρονημάτων. Τοὺς μαθητὰς θέλουν νὰ καθίστουσιν *perinde ac cadaver*, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν. Τύπτουν τὰ πτωχότερα τῶν παιδίων πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν πλουσιωτέρων καὶ μεταχειρίζονται τὸ σύστημα τῆς καταμηνύσεως, καθ' ὃ ἕκαστος μαθητῆς ἐπιβλέπει τοὺς ἄλλους καί, καταγράφων τὰς καταγγελίας του κρυφίως, ἐγγειρίζει τῷ διευθυντῇ.

Οἱ Ἰησοῦται δύνανται νὰ κανχῶνται ὅτι ἀκολουθοῦν τὸ «ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος» (Ματθ. ι', 36), ἀλλ' οὐχὶ χάριν τῆς Βισιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ χάριν τοῦ Πάπα καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ δεσποτισμοῦ. Εἶνε δὲ πρόθυμοι νὰ γίνουσι τὰ πάντα τοῖς πᾶσι οὐχὶ διὰ νὰ κερδίσουσι τοὺς πάντας εἰς τὸν Χριστόν, ἀλλὰ διὰ νὰ κορέσουσι τὴν φιλοδοξίαν καὶ φιλαρχίαν τοῦ Πάπα. Αὐτοὶ ἔχουν καὶ τὴν *Casuistik*, δι' ἧς πᾶσαν πράξιν καὶ αὐτὴν τὴν ἀνηθικωτάτην δύνανται νὰ δικαιολογήσουσι, ἀνατρέποντες οὕτω τὴν ἠθικὴν καὶ ἐπαναφέροντες τὸν Φαρισαϊσμὸν ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ αὐτοῦ μορφῇ, καὶ δύνανται ἄρα νὰ λεχθοῦν καὶ περὶ αὐτῶν

ὅσα ὁ Κύριος λέγει περὶ τῶν Φαρισαίων ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ (Ματθ. ΚΓ' 1—37) καὶ οἵτινες ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὸν Μολιέρον νὰ δημιουργήσῃ τὸν ἀθάνατον Ταρτοῦφόν του.

Ἄλλὰ, πλὴν τούτων, ποία ἐθνικὴ παιδευσὶς δύναται νὰ δοθῇ ἐν ταῖς Σχολαῖς; εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας, ἀφοῦ ὑβρίζεται ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἧτις ὀνομάζεται σχισματικῇ, μεθ' ἧς συνυφάνθη τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ δὲν διδάσκεται ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ἡ διαστρέφεται πολλαχῶς καὶ δὴ ἡ Ἱστορία τοῦ Βυζαντίου; Καὶ πῶς ποτε εἶνε δυνατόν νὰ μορφωθοῦν ἐθνικῶς οἱ Ἑλληνόπαιδες καὶ αἱ Ἑλληνίδες εἰσὶντες ψελλίζουσι μὲν ἴσως τὰς *Croisades* κατὰ δυτικομοναχικὸν πνεῦμα, ἀγνοοῦν δὲ παντελῶς τοὺς ἀγῶνας τῶν Βυζαντινῶν κατὰ τῶν βαρβάρων; Ἀποστηθίζουσι μὲν τὰς εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς ἢ τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας ἀποικίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ἀγνοοῦν δὲ παντελῶς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας; Διδάσκονται μὲ τὴν *Litterature française* ἀγνοοῦν δὲ παντελῶς τὴν Ἑλληνικὴν Γραμματολογίαν καὶ δὴ περιφρονοῦν τὴν ὠραίαν καὶ ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν; Δὲν εἴμεθα κατὰ τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ δι' αὐτὰς ἀκίμη τὰς νεάνιδας; ἀλλ' οὔτε οἱ Ἄγγλοι εἰσάγουσι προῶς τὰς θυγατέρας των εἰς τὰ Κατολικά Σχολεῖα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Γαλλικῆς ἢ ἄλλης γλώσσης, οὔτε οἱ Γάλλοι εἰσάγουσι αὐτὰς εἰς ξένα Σχολεῖα πρὸς ἐκμάθησιν ἄλλης γλώσσης. Μόνον λαοί, οἵτινες δὲν αἰσθάνονται ὑπερηφάνειαν διὰ τὸν ἐθνισμὸν των, παραδίδουσι τὰ τέκνα των εἰς ξένα Σχολεῖα εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐμβαπτίζωμεν τὰ τέκνα μας εἰς τὰ διαυγῆ νόματα καθαρᾶς ἐθνικῆς παιδεύσεως, καὶ δὴ τὰς θυγατέρας, αἰτινες, μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος, θὰ μεταδίδουσι εἰς τὰ τέκνα των τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν εὐστάθειαν εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας καὶ τὴν ἔξαρσιν τῶν ψυχῶν. Τοιαύτην παιδευσιν ἡμῖς δύνανται νὰ λάβωμεν ἐν ταῖς ξέναις Σχολαῖς, πάντως δὲν γίνονται. Ἑλληνες ἀκραιφνεῖς, ἀποβαίνουσι ἀδιάφοροι πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα καὶ κοσμοπολίται. Δυστυχῶς ὑπάρχει ἡ ξενομανία, πολλοὶ δὲ θέλουν νὰ γείνουσι εὐγενεῖς καὶ ἀριστοκράται, διὰ τῆς περιφρονήσεως παντὸς ἐλληνικοῦ καὶ δὴ αὐτῆς τῆς ὠραίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἧτις ἐγένετο τὸ ὄργανον τῆς μεταδόσεως τῶν θείων καὶ ζωογόνων ἀληθειῶν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ εἶνε αὐτὸς ἐμπνευσμένος ἀπόστολος τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἑλληνοπρεπῆ ἀνατροφὴν τῶν ἐμπεισιτευμένων εἰς αὐτὸν νεαρῶν ὑπάρξεων, πρέπει

αὐτὸς νὰ φλέγεται ὑπὸ ἑσπερινοῦ ἱεροῦ πυρὸς διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ τοὺς μαθητὰς του νὰ θεομάνῃ καὶ ζωογονήσῃ ἐθνικῶς. Διδάσκαλος ξένος καὶ ἀδιάφορος ἵνα μὴ τι χεῖρον εἶπω, πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν, θὰ μεταδώσῃ ψυχρότητα εἰς τοὺς μαθητὰς, διότι ὑπὲρ πᾶσαν διδασκαλίαν καὶ πᾶν ἱστορικὸν διδάγμα, ὑπὲρ πᾶσαν τοῦ παρελθόντος φωνήν, τὴν ἀγάπην καὶ ἀρετὴν τῆς πατρίδος δύναται νὰ ἐμβάλῃ μόνον τοῦ διδασκάλου ἢ πεποίθησις καὶ πίστις.

Ἄνάγκη, εἴπερ ποτέ, νὰ μορφώσωμεν τὴν νέαν γενεὴν μὲ τὰς ὑγιεῖς ἐθνικὰς καὶ ὀρθοδόξους παραδόσεις. Ἄνάγκη, εἴπερ ποτέ, νὰ διαπλάσωμεν ἐθνικῶς καὶ ἠθικῶς τοὺς νέους, διότι οὕτω θὰ προοδεύσῃ τὸ Ἔθνος καὶ θὰ εὐημερήσῃ. Ὁ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ λέγει: «Πολιτεία ἀνατροφή ἀνθρώπων ἐστί, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, μὴ καλὴ δὲ, κακῶν». Ὁ δὲ παρὰ Στοβαῖον Διωτογένης «Ἀρχὰ πολιτείας ἀπάσης νέων τροφὰ». Ναί· δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προοδεύσωμεν, διαστρέφοντες τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, χάσκοντες πρὸς τὴν ὀθνεῖαν καὶ ἐκφυλον καὶ μικρόφρονα παιδείαν καὶ μάθησιν, ἡμεῖς, οἵτινες διὰ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων καὶ τῆς γλώσσης τῆς τῷ Θεῷ ἀνταξίας

ἐπ' ἐλπίσιν ἀρρήτοις καὶ οἰωνοῖς αἰσίοις,

ὡς λέγει ὁ Ὅμηρος (Ἰλιάδ. Μ 247), ἀνεγεννήθημεν εἰς νέαν ζωὴν κρείττονα καὶ ἡλευθερώθημεν ἀπὸ τῆς δουλείας.

Διὰ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας ἐσώθημεν ἀπὸ τοσοῦτων βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Διὰ τούτων θὰ ἐπιπλεύσωμεν ἐν μέσῳ τῆς πολυταράχου θαλάσσης τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐθνικῆς σωτηρίας. «*Ac ēγμυεν ὑπ' ὄψιν πάντοτε τὸ «Timeo Danaos (=Jesuitas) et dona ferentes».*

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐξοχώτατον κ. Γεώργιον Παπανδρέου
Υπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὁ Σύνδεσμος τῶν θεολόγων Καθηγητῶν, τάξας ὡς κύριον σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν μόρφωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὲ ἀνεκλάλητον χαρὰν καὶ βαθύαν συγκίνησιν παρηκολούθησε τὰς ἐνεργείας τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος,

ὡς καὶ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν ἐκπαιδευομένων μέχρι σήμερον εἰς ἑτεροδόξους σχολὰς ἑλληνοπαίδων.

Τὴν σημασίαν τῶν μέτρων τούτων πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ μεγάλου κινδύνου, τὸν ὅποιον διέτρεχον οἱ φοιτῶντες εἰς τὰς εἰρημένους σχολὰς ἑλληνοπαίδες, ὑπὲρ πάντα ἄλλον κοινωνικὸν παράγοντα ὁ ἡμέτερος Σύνδεσμος εἶναι εἰς θέσιν βαθύτερον νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ. Διότι πολλὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὑπηρετοῦντα εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μ. Ἑκπαιδεύσεως, διὰ τῆς καθ' ἡμέραν ἐπαφῆς των μετὰ τῆς σπουδαζούσης νεότητος ἀντιλαμβάνονται καλλίτερον τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ὀλεθρίου ἔργου τῶν ἀπὸ δεκαετηρίδων ὀλοκλήρων λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι μισσηλικῶν τούτων ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι διὰ τῶν παρουσιαζομένων καὶ διαφημιζομένων τόσον δελεαστικῶς ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων, δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐνσταλάζωσιν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς των εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν ἑλληνοπαίδων τὸ φοβερὸν δηλητήριον τοῦ μίσους καὶ τῆς περιφρονήσεως πρὸς πᾶν τὸ ὀρθόδοξον καὶ ἑλληνικὸν καὶ νὰ ἐνεργῶσιν ἀσυστόλως προσηλυτισμὸν ἐν μέσῳ τῶν κόλπων τῆς ἐξενιζούσης καὶ ἐκτρεφούσης αὐτὰς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ἡ θρασυτάτη αὕτη ἐνέργεια τῶν εἰρημένων σχολῶν ἠνάγκασε πολλὰκις τὸν ἡμέτερον Σύνδεσμον νὰ διαμαρτυρηθῇ παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις καὶ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν. Δυστυχῶς ὅμως αἱ διαμαρτυρίαι αὗται εἰς οὐδὲν συνετέλεσαν. Οὕτω ὁ κίνδυνος τῆς διαστροφῆς καὶ ἀπονεκρώσεως τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς ἑτεροδόξους σχολὰς ἑλληνοπαίδων ἀπέβαινεν ὀσημέραν ἀπειλητικώτερος. Εὐτυχῶς ἡ μεγάλη χειρονομία τῆς Κυβερνήσεως, τῇ εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, Κύριε Ὑπουργέ, ἔρχεται ἐπικαίρως νὰ σώσῃ χιλιάδας ἑλληνοπαίδων ἐκ τῶν ὀνύχων τῶν ὀλεθρίων τούτων προπαγανδιστῶν καὶ νὰ ἀποδώσῃ τούτους εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἑλληνας, πιστοὺς εἰς τὰς παραδόσεις τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Τούτου ἕνεκα ὁ Σύνδεσμος τῶν Θεολόγων Καθηγητῶν χαιρετίζει μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν τὰ ληφθέντα πρὸς περιφρούρησιν τῆς νέας γενεᾶς μέτρα, διακηρύττει ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν μεγάλην ἀξίαν αὐτῶν, ὑποβάλλει τὰ εὐγνώμονα τῶν μελῶν αὐτοῦ αἰσθήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν καὶ παρακαλεῖ νὰ δεχθῇ καὶ διαβιβάσῃ αὐτὰ πρὸς αὐτὴν.

Τέλος δὲ ὁ Σύνδεσμος Θεολόγων Καθηγητῶν ἔχει δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ μέτρα αὐτὰ θ' ἀποβῶσιν ἢ ἀπαρχὴ γενικωτέρων μέτρων ὑπὲρ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐγκαταλειμμένης μέχρι σήμερον εἰς τὴν διάθεσιν καὶ ἄλλων ἀντεθνικῶν καὶ ἀντιορθόδοξων σκοτίων ὀργανώσεων ἐκμεταλλευομένων τὰς ἀνωμάλους μεταπολεμικὰς συνθήκας καὶ τὴν μασιζούσαν αὐτὴν πένιν, ἀμάθειαν καὶ ξενολατρειαν. Τότε δὲ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θέλει εὐρῆ τὴν ὁδὸν πρὸς

τάς εὐγενεῖς παραδόσεις του, καὶ ἀναδεικνυόμενος ἄξιός τοῦ διόμιστός του θὰ βαδίση πρὸς τὴν πραγμαματοποίησιν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος κ.α.α.
Χ. ΓΚΙΤΑΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Β ΠΕΤΡΟΥΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ ἱερός Αὐγουστίνος:

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπληρώθησαν δέκα καὶ πέντε αἰῶνες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου, Ἐπισκόπου Ἰππῶνος, ἐνὸς ἐκ τῶν σπουδαιότερων χριστιανῶν φιλοσόφων καὶ θεολόγων τοῦ ἑαυρῶνος. Ὁξὺς τὸ πνεῦμα, βαθὺς τὴν ἐνόρασιν καὶ δεινὸς διαλεκτικός, διὰ τῆς εἰς πάντα σχεδὸν τὰ προβλήματα τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως ἐγκρίψεως του ἀνεδείχθη οὐ μόνον ἐν τῇ χριστιανικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ καθ' ὅλου παγκοσμίῳ φιλολογίᾳ μία τῶν μεγαλειότερων φιλοσοφικῶν διανοιῶν διὰ τὸ γονιμώτατον εἰς μεγάλας ἰδέας πνευμά του καὶ τὴν ἀσύγκριτον ἐπιβολὴν του ὡς χριστιανοῦ καὶ ἰδεολόγου, μεγάλῃν ἀσκήσας διὰ τοῦτο ροπήν ἐπὶ τε τὴν θεολογίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν τῶν μετ' αὐτὸν χρόνων. Ὅ,τι ὁμοῦς ἀποτελεῖ τὴν ἐξαιρετικὴν δόξαν τοῦ μεγάλου ἀφρικανοῦ ἐπισκόπου εἶνε, ὡς γνωστόν, τὸ ζήτημα τῆς σχέσεως μετὰ τῆς θείας Χάριτος καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸ ὅποσον ἀφίερωσεν ὅλην του τὴν ψυχὴν καὶ τὴν δύναμιν, ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως ἐχαρακτηρίσθη ὡς ὁ κατ' ἐξοχίην «θεολόγος τῆς Χάριτος» καὶ «Doctor Gratiae». Ὁ Αὐγουστίνος ὑπῆρξεν ὁ ἀντίπους τοῦ Πελαγίου. Ὁ Πελάγιος, φύσις θελήσεως ἐξαιρετικῶς ἰσχυρᾶς καὶ αὐτοκρατῆ, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἔχει τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δύναμιν ἐξ ἑαυτοῦ νὰ συμμορφῶται πρὸς τὸ θεῖον θέλημα ἀντιστάμενος κατὰ πάσης ἀμαρτωλῆς κλίσεως ἢ ἢ συνειδήσεως ἀποδοκιμίζει, ἐφρόνει ὅτι δὲν ἵπάρχει ἐπιτακτικὴ ἢ ἀνάγκη τῆς θείας Χάριτος εἰς ἐπιτέλεσιν τῶν προσταγμάτων τοῦ θεοῦ νόμου· ἐφ' ὅσον διὰ τῆς διδασκαλίας, ὡς ἐφρόνει, θερμπεύεται ἢ ἀγνοία, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν μόνην τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως σοβαρὰν ἑλλείψιν, πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατ' αὐτὸν, εἶνε ἱκανοὶ νὰ πραγματοποιήσωσι τὸ ἠθικὸν ἰδεώδες ἀνεῦ ἀνωθεν βοήθειας: «Εἰς τον Δημιουργόν μου ὀφείλω τὴν ὑπαρξίν μου, τὴν ἀγαθότητά μου ὁμοῦς ὀφείλω εἰς ἑμαυτὸν» — ὑπῆρξε τὸ ἀξιωμα τοῦ Πελαγίου. Ἀλλ' ὁ ἄλλως θρησκευτικώτατος Πελάγιος εἶχαν ἐνοίαν τῆς ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν τελούσης ἀνθρωπίνης φύσεως ἀντίθετον πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ἀποτελεῖ ἓνα τῶν κοινῶν πειρασμῶν τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων νὰ μὴ ἐνοῶσι τὴν πηγήν τῶν ἠθι-

κῶν των νικῶν. Τῶν ἀντιλήψεων τούτων ἄκρα ἀντίθεσις ἐνεφανίσθη ὁ Αὐγουστίνος. Εἰς τοὺς μετὰ τῶν πειρασμῶν τῆς σαρκὸς του καὶ τῶν τοῦ πνεύματος ἀξιώσεων ἀγῶνας ἠθικῶς ἀσταθῆς, ὑπεχώρει τελικῶς εἰς τὰ ἔνοστα κατὰ τῆς κατωτέρας του φύσεως, ἀποκτῆσας δὲ ἐξ ἰδίων πείραν πικρὸν τῆς ἀδυναμίας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως νὰ νικᾷ τὴν ἠθικὴν τῆς ἀσθένειαν, κατέληξεν εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι μόνῃς τῆς θείας Χάριτος ἢ παρέμβασιν δύναται νὰ ἐγείρη τὸν ἀνθρώπου ἐκ τῆς πτώσεως· τοῦτου ἢ εἰαδῆποτε καὶ ὅπως δῆποτε ἐκδηλουμένη ἀγαθότης ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τῆς θείας Χάριτος τὴν ἐνέργειαν. Καὶ ἐγένετο μὲν αὐτῷ ὁ Αὐγουστίνος ὁ ἀσύγκριτος ὄντως κήρυξ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τῆς θείας Χάριτος, ἀλλὰ διὰ τῆς ἄκρας αὐτοῦ ἀντιθέσεως ταύτης συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐξακριβωθῇ ἐμφανεστερον ἢ περὶ τῆς σχέσεως τῆς θείας Χάριτος καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας ὁρθόδοξος διδασκαλίς.

Ὁ παράδεισος τῶν Μπολσεβίκων.

Ἐν ταῖς σοβητικαῖς ἐφημερίαις δὲν εἶναι σπάνια δηλώσεις ὅποιοι αἱ ἀκόλουθοι: «Ἐγὼ ὁ... (ἀναφέρεται τὸ ὄνομα) δηλώ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1925 ζῶ βίον ἀνεξάρτητον καὶ ὅτι ἀποκηρύττω πᾶσαν συγγένειαν μὲ τὸν πατέρα μου (ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του)». «Ἐγὼ ἢ Μαρία Χ., ἡλικίας 17 ἐτῶν, δηλώ ὅτι ἀποκηρύττω τὴν μητέρα μου. Ζῶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ 1929». «Ἐγὼ ὁ ἱερέυς... (τὸ ὄνομα) δηλώ ὅτι ἀποβάλλω τὴν ἰδιότητα τοῦ ἱερέως καὶ διακόπτω πᾶσαν σχέσιν πρὸς τὴν θρησκείαν». Τίς οἶδε εἰς ποῖον μαρτύριον πείνης εἶνε καταδεδεικασμένα τὰ ταλαιπώρα αὐτὰ πλάσματα, ἀφοῦ ἐν δύνανται οὔτε θέσιν νὰ εὐρωσιν, οὔτε μορφώσεως νὰ τύχωσιν ἀφοῦ εἶνε τέκνα «ἀστῶν»! Οὐδὲ καὶ εἶνε παράδοξον, ὅτι μετὰ τῶν φρικώδεις στερήσεις ὑφισταμένων κληρικῶν ὑπάρχουσι καὶ οἱ ὑποκύπτοντες εἰς τὸν πειρασμὸν τῆς ἀφορήτου ὀδύνης.

Ὁ κρωγμὸς τοῦ κόρακος.

«Ἡ σοβητικὴ ἐκπαίδευσις, ὡς στηριζομένη ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἀρχῶν, κατ' ἀνάγκην ὀφείλει νὰ εἶνε ἀντιθρησκευτικὴ». Ἡ φράσις αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκοτομισθῇ ἀπὸ ἄλλο στόμα, εἰμὴ ἀπὸ τὸ τοῦ Μποουνωφ, ἐπιτρόπου τῆς Παιδείας τοῦ Σοβητικοῦ κράτους.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΛΑΔΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τρεῖς τακτικὰ συνεδρία κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ἐξετάσασα διαφόρους διοικητικὰς ὑποθέσεις. Ἐπαιδὴ ὁ Σεβ. Κορινθίας θὰ βραδύνη εἰσέτι ἐν Ἀμερικῇ, προὐκλήθη

διάταγμα περί αναπληρώσεως αὐτοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας του ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀκαρνανίας.

— Ἀντιπρόσωπος τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου ἐξελέγη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας.

— Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» παραστάσα ἐν σώματι, ἐτέλεσεν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τοῦ ἥρωος ἀγωνιστοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, οὕτως τὰ ὅσα ἐν μεγάλῃ πομπῇ ἀνεκομίσθησαν εἰς Ἀρκαδίαν.

— Ἐχον ὑπ' ὄψιν ἐρώτημα Τοπικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ τρόπου πληρωμῆς τῶν κατὰ συνεδρίαν ἐπιδομάτων τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν ἐκασταχοῦ Τοπικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀναγκαιούσης αὐτοῖς γραφικῆς ὑλης, τὸ Κ. Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια ὅτι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλουσιν ὑποβάλλη καταστάσεις συνεδριῶν τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου κατὰ μέλος. Τὰς καταστάσεις ταύτας θὰ ἀποστέλλῃ τὸ Κ. Συμβούλιον πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκδίδου καὶ τὰς σχετικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς ἕνα προβῆ εἰς τὴν πληρωμὴν εἰς βάρος τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ὡς πρὸς τὰ γραφικὰ ἐξόδα, ταῦτα θὰ βαρύνουν κατ' ἀναλογίαν τὰς διαχειρίσεις τῶν Ἱ. Μονῶν. Διὰ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην θὰ προηγήται ἡ τοῦ Κ. Συμβουλίου ἔγκρισις.

— Διὰ τοῦ νόμου 4684 ἀρθροῦ 3 παραγρ. 3 τὸ 1)2 περιουσιῶν διαχειρίσεων ἐξωκκλησιῶν καὶ παρεκκλησιῶν ἐχόντων προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 25 000 περιήλθεν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου εἰς τὸ ταμεῖον Ὁρθ. Κλήρου Ἑλλάδος, τοῦ ἐτέρου 1)2 ἀνήκοντος τῷ Ὄργανισμῷ Ο.Δ.Ε.Π. ὡς διαδόχου τοῦ τέως Γ.Ε. Ταμείου. Συνεπῶς παρεκλήθησαν τὰ Τοπικὰ Συμβούλια ὅπως διατάξωσι τὰς διαχειριστικὰς ἐπιτροπὰς ἐξωκκλησιῶν καὶ παρεκκλησιῶν ἐχόντων προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 25.000 νὰ κλείουσιν τὰ βιβλία των μέχρι 31 Μαΐου διαβιβάζουσαι εἰς τὸ Κ. Συμβούλιον τὰ τυχόν περισσεύματά των καὶ ἀνοίξουσιν νέαν χρήσιν ἀπὸ 1-6-30—31-12-30. Τὸ εἰς τὰ ἐξωκκλησιαστικὰ τὰς τυχόν ὑπάρχον τυχόν ὑλικὸν πρὸς ἐκποίησιν (ἐλαιον, κηρός, ἀναθήματα κλπ.) ἐφ' ὅσον συνελέγη πρὸς τῆς 1 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀνήκει ὀλόκληρον εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. καὶ συνεπῶς δέον νὰ γίνῃ περὶ τούτου μνεῖα ὑπὸ τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐξωκκλησιῶν.

— Διὰ Δ]τος τῆς 26ης Αὐγούστου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 306 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος, ὁ ἐν τῇ Κοινότητι Καλλιθέας Χαροκό-

που ἰ. ναὸς τῶν Ἁγίων Πάντων ἀναγνωρίζεται ἐφεξῆς ὡς ἐνοριακός.

— Ἐπίσης δια Δ]τος τῆς 24 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 306 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καταχωρισθέντος, ἰδρύεται ἐνοριακὸς ναὸς ἐν Ἀθήναις ὁ ἰ. ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Περιστερίου.

— Ἐπίσης διὰ Δ]τος τῆς 26 Σ]μβρίου ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καταχωρισθέντος, ἰδρύνονται ἐνοριακοὶ ναοὶ ἐν Ἀθήναις ὁ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας καὶ ὁ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Κοπανᾶ.

— Ἐπίσης διὰ Δ]τος τῆς 4 Σ]μβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ ὑπ. ἀριθ. 313 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καταχωρισθέντος, τὰ χωρία Κρεμμύδιον καὶ Κασόνειον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας, ἀποσπώμενα ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Μαλικίου, ἀποτελοῦσιν ἴδιαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου.

— Ὡσαύτως διὰ Δ]τος τῆς 26 Αὐγούστου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 306 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καταχωρισθέντος, τὸ χωρίον Μεσουργιώτικα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καλαβρύτων ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ἀγοιδεῦκων, ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τῶν Ἀγ. Θεοδώρων.

— Κατ' ἀνακοίνωσιν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τοῦ Τοποτ. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φωκίδος, γενομένης ἐκλογῆς ἐν τῇ ἰ. μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἀντικύρρας, ἐξελέγησαν Ἡγούμενος μὲν ὁ Ἱερομ. Ἰωσήφ Ἀντωνίου, Σύμβουλοι δὲ ὁ Ἱερομ. Εὐλόγιος Δηξουριώτης καὶ ὁ Ἡσαΐας Κόκορας διάκονος.

— Ἐπίσης κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων, γενομένης ἐκλογῆς ἐν τῇ ἰ. μονῇ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων τῆς ἰ. αὐτοῦ Μητροπόλεως, ἐξελέγησαν παμψηφεί Ἡγούμενος μὲ ὁ ὁσιώτ. Ἱερομόναχος Καλλιστρατος Σπυρόπουλος, Σύμβουλοι δὲ οἱ ὁσιώτ. Πορφύριος Κουτσόπουλος καὶ Θεόφιλος Κωνσταντάρης.

— Διὰ Δ]τος τῆς 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ., τῇ 3 Σ]μβρίου καταχωρισθέντος ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, διωρίσθη παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἱεροκλήρυξ ὁ Ἀρχιμ. Θεόδωρος Κωτσάκης.

— Διὰ Δ]τος τῆς 2 Σ]μβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 309 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καταχωρισθέντος, παραμένουσιν ὡς διατηρητέαι Μοναὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Χίου αἱ ἰ. μοναὶ: Νέα Μονή, εἰς ἣν συγχωνεύονται ἡ Σκήτη τῶν Ἀγ. Πατέρων, ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Μάρκου μετὰ τῶν ἐξ αὐτῶν ἑξαρ-

τωμένων Καθισμάτων, ή ί. μονή τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, εἰς ἣν συγχωνεύονται ἡ Μονή Ῥουχοιτίου, ἡ Μονή Καμαρωτῆς, ἡ Μονή Βρετοῦ καὶ ἡ Μονή Νενήτων. Ἐπίσης διατηρεῖται καὶ ἡ ί. μονή Μυρτιδιωτίσεως ὡς αὐτοτελής.

— Διά Δ]τος τῆς 14 Ἀυγούστου ἐν τῷ ὑπ. ἀριθ. 292 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καταχωρισθέντος καθιεροῦνται ὡς ἔτησία τοπικὴ ἐορτὴ ἐν Καρδίτῃ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φιλαρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος ἡ Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, πρὸς τελεσὴν Λιταείας μετὰ τῶν Ἱ. Δειφάρτων τοῦ Ἁγίου Σεραφείμ.

— Ἐπίσης διὰ Δ]τος τῆς 4 Σεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ ὑπ. ἀριθ. 313 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καταχωρισθέντος, ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀβαρίτου συγχωνεύεται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀντινίνης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

— Διά Δ]τος ἐκδοθέντος τῆ 2 Σεμβρίου καὶ τῆ 13 τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ. ἀριθ. 314 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἱερὰ Σχολὴ Κερκύρας καταργεῖται, διατηρεῖται δὲ μόνον ἡ ἑκτὴ αὐτῆς τάξις. Οἱ δικαιούμενοι νὰ φοιτήσωσιν ἐν αὐτῇ δύνανται ὅσοι προορίζονται διὰ τὴν ἑκτὴν τάξιν, να ἐγγραφῶσιν ἐν αὐτῇ μέχρι ἀποκτήσεως τοῦ Πτυχίου τοῦ Δημοδιδασκαλοῦ, τῶν λοιπῶν μαθητῶν τῶν ἄλλων ταξέων δυναμένων νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἐν ταῖς διατηρουμέναις λυκαίαις Ἱ. Σχολαῖς ἢ ἐν τῇ Ῥιζορείῳ σχολῇ πρὸς ἀπόκτησιν ἀπλυτηρίου, ἢ καὶ μεταγραφῶσιν εἰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν Γυμνασίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1930 Δ]τος περὶ ἐγγραφῶν καὶ ἐξετάσεων ἐν τοῖς Σχολείοις τῆς Μέσ. Ἐκπαίδευσως.

— Δ' Ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ πρὸς τὰ τοπικὰ Συμβούλια τὸ Κ. Συμβούλιον τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησ. Περιουσίας παρεκάλεσεν ὅπως, προκειμένου νὰ προβῆ εἰς ἐπαλήθευσιν τῶν παρ' αὐτοῦ στοιχείων, καλέσωσι τὰς Μονὰς τῆς περιφέρειας τῶν ἵνα συγκεντρώσωσι καὶ ὑπεβάλωσι τὰ κάτωθι στοιχεία ἐπὶ τῆ: μέχρι τῆς 30ης Ἰουνίου 1930 ὑφισταμένης εἰς κφάλαια περιουσίας αὐτῶν. ἦτοι: 1) Χρῆσμοι κατ' εἶδος, 2) Χρῆσμοι κατ' εἶδος πληρωθέντα εἰς ἄρτιον καὶ μὴ εἰσπραχθέντα εἰσῆτι, 3) Μετρητά, 4) Καταθέσεις παρὰ Τραπεζῶν, 5) Καθυστέρουμένα ὑπόλοιπα καὶ ἀκτίματα ἐκποιηθέντων ἀκινήτων.

— Το Κ. Συμβούλιον τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησ. Περιουσίας δι' Ἐγκυκλίῳ πρὸς τοὺς Διευθυντὰς Περιμερίων τοῦ Κράτους παρεκάλεσεν ὅπως γνωρίσωσιν αὐτῷ τὰ τυχόν ὑπάρχοντα παρ' αὐτοῖς ποσὰ ἐκ διοικητικῶν εἰσπράξεων ἐνεργηθειῶν διὰ λ)σμον τοῦ δια-

λυθέντος Γ. Ἐκκλησ. Ταμείου, τοῦ Ὁργανισμοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τῶν Ἱ. Μονῶν, καθὼς καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω τυχόν παρ' αὐτοῖς συστάσεις παρακαθηκόν. Ἐπίσης παρεκάλεσεν ὅπως παράσχωσι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερας λεπτομερείας ἐπὶ τῆς προσελεύσεως τῶν ὡς ἄνω αἰτουμένων στοιχείων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Ἡ σοβιετικὴ λογοκρισία ἐπιτρέψει εἰς τὰ δύο τρίτα ἐκδοθέντα ἐκκλησιαστικο-θρησκευτικὰ περιοδικὰ νὰ δημοσιεύσωσιν ἄρθρα μόνον πολεμικὰ κατὰ τοὺς λοιπῶν χριστιανικῶν μαιρίδων, διὰ νὰ προάγῃ τὴν μετὰ ἀντὶν διαίρεσιν καὶ ἐπιτυγχάνῃ τὴν ἔξασθενησιν, ἀπαγορεύουσα ἀπολύτως τὴν δημοσίευσιν ἐκπολιτικῶν ἄρθρων, δι' ὅν δικαιώσθαι ὀπωσδήποτε ἡ θρησκεία καὶ ἡ χριστιανικὴ πίστις. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ φύλλου νὰ δημοσιεύσῃ πολεμικὰ ἄρθρα, ἡ λογοκρισία ἀπαντᾷ λακωνικῶς: «Ἐν τοῖς αὐτῇ περιπτώσει τὸ ὄργανόν σας δὲν μᾶς χρειάζεται».

— Κατὰ τὰς δημοσιευομένας ἐκτὸς τῆς σοβιετικῆς ἐφημερίδος «Τρόντ» («Ἔργον») πληροφορίας, κατὰ μὲν τὸ 1928 ἐν ὅλῃ τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν Σοβιὲτ ἐκλείσθησαν νοσοὶ καὶ εὐκτήριοι οἴκοι ὑπὲρ τοὺς 1000, κατὰ δὲ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ 1929 ἐκλείσθησαν 980 νοσοὶ, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκ τῶν 675 νοσῶν τῆς Μόσχας ἀπέμειναν ἀνοικτοὶ μόνον 287. Ταῦτα ἐγένοντο πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγάλου κύματος τῶν ἐπιπορευθησάντων θρησκευτικῶν διωγμῶν τῆς περιόδου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ «πεντῆ στοιῶν παραγράμματος» τοῦ μπολσεβισμοῦ. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἀνάγκη διαδοχικῶς νὰ κλείωνται ἔτησίως τὸ 1) ὅ πάντων τῶν ἀπομεινόντων ναυῶν οὕτως ὥστε μετὰ πάντε ἔτη μὴδὲ εἰς ν' ἀπομείνῃ ἀνοικτός.

— Πρὸς τινος ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις διέταξεν ὅπως πάντα τὰ ἀντίτυπα τῆς ἀγ. Γραφῆς καὶ τὰ ἄλλα βιβλία προσευχῶν παραδοθῶσιν εἰς αὐτὴν ἐπὶ ποινῇ καταδίνας τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ δι' ἀντεπαναστατικῆν δράσιν. Κατὰ τὸ ἀναγράφον τὴν εἰδήσιν ταύτην ἀγγλικὸν φύλλον, ἢ καταχὴ μίᾳς ἀγίας Γραφῆς ἐν τῇ σοβιετικῇ Ρωσίᾳ σήμερον θεωρεῖται ἔγκλημα χεῖρον τῆς ἀνθρωποκτονίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΤΙΝΙΚῆ

Ἐν Ἰταλίᾳ οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς τὸ δόγμα τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐνέκαθεν εἶνε δυσηρησθημένοι διὰ τὴν ἑλλειψιν θρησκευτικῆς ἀσυχῆς ἐν τῷ χρόνῳ. Τὸ κινδυνώδες, τὸ διαδεχθῆν τὴν τελευταίαν δικτατορίαν, ἀπεδείχθη μὲν ἐλευθεριώτερον, ἀλλ' ὅμως δὲν παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς θρησκευτικῆς

ελευθερίας θά άποιελέση θεμελιώδες άρθρον τών συνταγματικῶν διατάξεων τῆς Ἰσπανίας. Ὁ νεοσύστατος «Ἐθνικός λαϊκός Σύνδεσμος», σκοπός τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ ὑλοστήριξις τῆς θρησκευτικῆς ελευθερίας, ἐν διαγγέλματι τοῦ εξαπολυθέντι προσηφάτως πρὸς τὸ ἰσπανικὸν κοινόν, ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ακόλουθα: «Ὁ μὴ ἀνήκων εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν εἶνε ἐκτεθειμένος ἐν Ἰσπανίᾳ εἰς τοὺς ἀγριωτέρους τῶν διωγμῶν, οἷον εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν βιβλίων του, τὰ ὁποῖα κατόπιν παραδίδονται εἰς τὴν πυράν, εἰς τὸ κλείσιμον τῶν προτεσταντικῶν σχολῶν, εἰς δίκας πρὸ τῶν δικαστηρίων συνεπιεία ψευδῶν μηνύσεων ἐπὶ προσβολῇ τῆς θρησκείας τοῦ κράτους κλ.» Τὸ διάγγελμα φέρει τὰς ὑπογραφὰς διακεκριμένων ἀνδρῶν, ὁ δ' ἐν λόγῳ Σύνδεσμος, ἀξιῶν σεβασμὸν πᾶσῶν τῶν θρησκαιῶν, ἀνέλαβε τὴν προστασίαν καὶ υπεράσπισιν τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν δόγμα, ἰδίως δὲ τῶν προτεσταντῶν καὶ τῶν ἐβραίων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Θεολογία εἰς τὴν γαλίαν τοῦ δρόμου» ἀγγλικὸν θρησκευτικὸν περιοδικὸν ἀναφέρει πῶσον ἀπὸ τινος τὰ μάλιστα εἶνε διαδεδομένη ἢ καὶ πρότερον μὲν γενομένη, ἀλλὰ σήμερον ἐκτάκτως ἐνισχυθεῖσα διδασκαλία διαφόρων θρησκευτικῶν θεμάτων ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἀνὰ τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς, συχνότατα δὲ βλέπει τις καὶ θρησκευτικὰς λιτανεῦσεις πολυπληθεῖς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς συνοδευόμενας ὑπὸ ἱερέων ἡμιφισμένων τὰ ἄμφιά των καὶ ὑπὸ ἱερῶν λαβάρων.

— Ἐν Γερμανίᾳ ἐξακολουθεῖ νὰ αὐξάνηται ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας. Οὕτω, ἐνφ' ἑαυτῶν κατὰ τὸ 1925 αὐταὶ ἦσαν 52, κατὰ τὸ 1928 ἠδέξθησαν εἰς 143, κατὰ δὲ τὸ 1929 εἰς 229. Ἐν Χάλλῃ ἰδρῦθη οἰκτροφεῖον εἰδικὸν διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Νικολάου Σ. Ἀλιβιζάτου, Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς. Ἐκδόσεις τῶν ἐπὶ τῆς πρυτανείας αὐτοῦ κατὰ τὸ πανεπ. ἔτος 1927—1928 πεπραγμένων Ἀθῆναι 1830.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μηθύμνης, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. ἐκτίθησιν εἰς πλειστηριασμὸν τὴν μονοετὴ ἐκμίσθωσιν τῶν ἐξῆς κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δειψίνος: α) Περιφέρειας Ἁγίας Παρασκευῆς ἦτοι: 1) Μελαγγας καὶ Ἀθανάσενας, 2) Ἀσπιωτά, 3) Παπᾶ Λάκκος, καὶ 4) Πέρα Χωράφια. β) τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Φίλιας κτημάτων 1) Σκαλιά, 2) Ζυγὸς—Λάκκος 3) Γκιόλι καὶ Γκιολέλη γ) τῶν ἐξῆς βοσκοτόπων περιφέρειας Καλιόνης 1) Πετσοφᾶ 2) Παρθένη, Ράχη, Στρογγυλή, 3) Ἀγιῶς Γεωργίου—Κοκκόνα Μπαλιτὰ ἐξαιρουμένων τῶν καλεσθησάντων 20 στρεμμάτων 4) Δρακοντίτσι μέγρι (εὐφύρας Χριστοῦ) 5) τῶν ἀπὸ τοῦ βοσκοτόπου διὰ τὴν Μονὴν πρὸς τὴν Φίλιαν βοσκοτόπων 6) τοῦ βοσκοτόπου τῆς Τσοῦνον ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἁγρας. Ὡς πρώτη προσφορά διὰ μὲν Μελαγγα καὶ Ἀθανάσενα ὁρίζεται δρχ. 12000, διὰ δὲ τὰ Ἀσπιωτά 12000, διὰ τὸ Παπᾶ Λάκκος 15000, διὰ δὲ τὰ Πέρα χωράφια 25000. Διὰ τὰ Σκαλιά 2000, διὰ τὸ Ζυγὸς Λάκκος 5000, διὰ τὸ Γκιόλι καὶ Γκιολέλη 8000, διὰ τὸν Πετσοφᾶν 8000, διὰ τὸν Παρθένη—Ράχη—Στρογγυλή δρχ. 4000, διὰ τὸν Ἁγίων Γεωργίων 7000, διὰ τὸ Δρακοντίτσι κτλ. 2000, διὰ τὸν Τσοῦνον δρχ. 500, καὶ διὰ τοὺς πρὸς τὴν Φίλιαν 3000. Ἡ δημοπρασία τῶν μὲν κτημάτων Ἁγίας Παρασκευῆς θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 12 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καλλιόνης, ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ ἐπισημοῦ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγ' λίου. Διὰ τὰ κτήματα τῆς περιφέρειας Φίλιας θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 19 Ἰβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν Φίλιᾳ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ δὲ δημοπρασία τῆς ἐκμίσθωσεως τῶν βοσκοτόπων θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 π. μ. ἐν Καλλιόῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ δημοπρασία πρὸς ἐκμίσθωσιν τοῦ ἐν Ἁγρᾷ βοσκοτόπου θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν Ἁγρᾷ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑποσημοῦ

τῆς Ἐθν. Τραπέζης καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγ' λίου Κηρύκεια, συμβολαιογραφικὰ καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐν Καλλιόῃ τῇ 28 Ἰβρίου 1930. Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, διακηρύττει ὅτι: δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 570 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. ἐπαναλαμβάνεται ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὰ ἐξῆς εἶδη ὑλοτομίας ἐκ τοῦ δάσους τῆς Ἱ. Μονῆς Μακρυμάλλης: α) 35.000 ζύγια καυσόξυλα. β) 200 κυβ. μέτρα ξυλείας ναυπηγησιμῶν στρογγύλης. γ) 50.000 ὀκάδ. πευκοφλοιοῦ. δ) 250 κυβ. μέτρα ξυλείας μεταλλείων. ε) 125.000 ὀκάδ. ξυλανθράκων. στ) 25.000 στατήρας ἀβέστου καὶ ζ) 250 κυβ. μέτρα ξυλείας ἐξ ἐλάτης· καὶ ταῦτα ἐκ τακτικῆς καρπώσεως ἐνεργηθησομένης συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 139.890 διαχειριστικῇ ἐκθέσει. Ἐξ ἐκτάκτου δὲ καρπώσεως, ἦτοι διὰ διανοίξεως ἀντιπρηστικῶν ζωνῶν: α') 200 κυβ. μέτρα ξυλείας. β') 3.000 ζύγια καυσόξυλα. γ') 25.000 ὀκάδ. ξυλανθράκων καὶ δ') 30.000 ὀκάδ. πευκοφλοιοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑπόμνημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅν οἱ βουλλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρίας, ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος, ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποσημοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγ' λίου τῆς Ἱ. Μονῆς Μακρυμάλλης. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μεζήνωνος προσφορὰς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν. Ὁ Πρόεδρος, ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μονοετὴς ἐνοικίασις τῶν ἐν Νεοτριμυῖ καὶ Πολιτικῶς κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γαλατῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς κοινότητος Πολιτικῶν ὧν οἱ βουλλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν

καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19 ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἑφ' ἐξῆς Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος, † ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδικὴν δημοκρασίαν ἢ μονοετῆς ἐνοικίαις τῶν βοσκῶν τῶν κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Αἰγίων, ὑπὸ τὰ γνωστά αὐτῶν ὄρια, τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς Κοινότητος Αἰγίων κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς κοινότητος Αἰγίων, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19 ὀκτωβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Αἰγίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Αἰγίων, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἑφ' ἐξῆς Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος, † ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδικὴν δημοκρασίαν ἢ μονοετῆς ἐνοικίαις τῶν βοσκῶν τῆς ἱ. Μονῆς Γαλατᾶκη τῶν κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κρηεῖας καὶ ὑπὸ τὰ γνωστά ὄρια ἐν τῇ περιφερειᾳ τῆς Κοινότητος Μαντουδίου κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς κοινότητος Μαντουδίου, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19 ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἑφ' ἐξῆς Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος † ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδικὴν δημοκρασίαν ἢ μονοετῆς ἐκποίησις ὀξακωσίων (800) ὀκάδων ἐλαίου παραγωγῆς ἔτους 1929 τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς κοινότητος Αἰγίων ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19 ὀκτωβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Αἰγίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Αἰγίων, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἑφ' ἐξῆς Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος, † ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδικὴν δημοκρασίαν ἢ μονοετῆς ἐνοικίαις τῶν ἐν τῇ περιφερειᾳ Ἑλλάδος κήπων κατὰ τὰ γνωστά αὐτῶν ὄρια τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ περιφερειᾳ τῆς Κοινότητος Γουρνοσίου κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19 ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ἰστιαίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἰστιαίας, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἑλλάδος. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἑφ' ἐξῆς Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος, † ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδικὴν δημοκρασίαν ἢ μονοετῆς ἐνοικίαις 1) τῶν ἐν τῇ θέσει Βαμβακίτσα τῆς περιφερείας Γουρνοσίου χωρῶν 2) ἢ ἐκποίησις τοῦ ἐλαιοκάπου ἐφειτεινῆς ἐσδεῖας τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προστούς τοὺς πάσι καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19 ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ἰστιαίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἰστιαίας, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἑλλάδος. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἑφ' ἐξῆς Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος † ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ ἐν Λαρίσῃ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Α.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς τακτικὴν πλειοδικὴν δημοκρασίαν μονοετῆς ἐκμίσθσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς ἐν Τσάγεζι ἱ. Μονῆς Κομνηνείου. 1) Μία ἀμπελος ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι κειμένη ἐν τῇ περιφερειᾳ Ραφάνης καὶ πλησίον τοῦ Μετοχίου Μεταμόρφωσης. 2) Οἱ ἐν Πυργεῖᾳ ἀγροὶ τοῦ Μετοχίου Παναγία ἐκ στρεμμάτων δέκα, ὧν ἐνοικιαστὴς τυγχάνει νῦν ὁ Ἀθανάσιος Σακελλαρίου κάτοικος Πυργεῖο. 3) Οἱ ἐν Κρανιῶ καὶ Ραφάνῃ ἀγροὶ ἐν θέσει Κρανιώτικα, Καλύβια, Βρωμόβρεσι, Περιστεριεῖα, Καψάλα Παπαγατζή, Καψάλα, Κρανιώτικα ἀμπελῖα Στεῖθ Ραφάνης, Καλύβια καὶ Ἀσπρόϊ συνολικῶν στρεμμάτων ἐξήκοντα πέντε, ὧν μισθοτῆς τυγχάνει Νικόλαος Μπάτζιος κάτοικος Κρανιάς. 4) Εἰς ἀγρὸς ἐν θέσει Καρνεῖς Τσάγεζι ἐκ στρεμμάτων τριῶν. 5) Εἰς Μωροκόνητος ἐν θέσει Ἐπαμεινώνδα Τσάγεζι ἐκ στρεμμάτων τριῶν. 6) Εἰς κήπος μετὰ ὀπωροφόρων δένδρων Στεφάνου Παπαϊωάννου ἐν Τσάγεζι ἐκ στρεμμάτων δύο. 7) Εἰς ἀγρὸς ἐν θέσει ἀμπελικὴ Κολογηρικός μύλος τοῦ χωρίου Τσάγεζι ἐκ στρεμμάτων τριῶν. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ραφάνῃ καὶ ἐν τῇ συνήθει τῶν δημοκρασιῶν ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας ἤτοι τὴν 19ην, 20ην καὶ 21ην 8)βρίου ἐν. ἔ. ἀπὸ τῆς 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ἱ. Μητροπόλεως καὶ τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς καὶ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μενῆς καὶ παρὰ τῶν ἐν Ραφάνῃ Ἀρχιερατῆ καὶ Ἐπιτρόπου. Ἐν Λαρίσῃ τῆ 12 Σεπτεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † ὁ Λαρίσης Ἀρσένιος.

Τύποις «Φοίνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44, — Ἀθήναι